

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/44/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722200443
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8722200443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a JUDr. Zuzany Biščákovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa V. X., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov matky: J. V. X., nar. X.X.XXXX, bytom trvale bytom F. XXXX/X, XXX XX W., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s.r.o. so sídlom Poprad, Nám. sv. Egídia 41/95, 058 01 Poprad a otca J. L. X., W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. XXXX/X, XXX XX C., právne zastúpeného JUDr. Janou Kocandovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Jungmannova 8, 851 01 Bratislava, konaní začatom na návrh matky o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 10P/25/2022 - 173 zo dňa 9. decembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch I., II., IV. a VI.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka sa podaným návrhom zo dňa 16.2.2022 domáhala zvýšenia výživného na maloletého V. zo sumy 250 eur mesačne na sumu 550 eur mesačne odo dňa 1.2.2022 s tým, že suma 500 eur mesačne by tvorila sumu bežného výživného a na tvorbu úspor by otec prispieval sumou 50 eur mesačne na osobitný účet vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný Poprad napadnutým rozsudkom č. k. 10P/25/2022 - 173 zo dňa 9.12.2022 ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol tak, že cit.:

„I. Zvyšuje výživné zo strany otca C. X., nar. XX.X.XXXX na mal. V. X., nar. XX.X.XXXX zo sumy 250,- eur mesačne na sumu 330,- eur mesačne, a to počnúc dňom 1.2.2022, ktoré je otec povinný hradiť do rúk matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 28P/231/2017 zo dňa 14.10.2019

II. Dĺžné výživné za obdobie od 1.2.2022 do 30.11.2022 činí sumu 657,16 eur, ktoré zaväzuje otca uhradiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku do rúk matky.

III. V prevyšujúcej časti návrh matky zamieta.

IV. V prevyšujúcej časti návrh otca zamieta.

V. V prevyšujúcej časti návrh kolízneho opatrovníka zamieta.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, § 75 a § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“) a o trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že prihliadal na výlučnú starostlivosť matky, ako aj na oprávnené potreby maloletého dieťaťa, pričom zákonnou povinnosťou otca je platiť výživné a zabezpečiť maloleťmu dieťaťu podmienky materiálnej i nemateriálnej povahy na to, aby sa dieťa mohlo rozvíjať, pričom povinnosťou súdu bolo v danom prípade prihliadnuť na všetky dôležité okolnosti u obidvoch rodičov zvlášť a na nevyhnutné potreby dieťaťa, ako aj na potreby, ktoré sú nad rámec bežných potrieb. Naposledy bolo o výživnom maloletého dieťaťa rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava II dňa 14.10.2019, ktorým súd manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozviedol a schválil rodičovskú dohodu na čas po rozvoďte maloletého dieťaťa, ktorým bolo zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť výživné na maloleť dieťa v sume 250 eur mesačne. V čase určenia výživného bol mal. V. v predškolskom veku, pričom od 1.9.2020 začal navštevovať základnú školu. Matka maloletého dieťaťa poukázala na zmenu pomerov u maloletého dieťaťa, pričom argumentovala tým, že v roku 2019 bol jej príjem v čistom 900 eur a otec v čase poslednej úpravy bol zamestnaný v spoločnosti S. s.r.o. a mal príjem 2.500 eur v hrubom. Otec od poslednej úpravy sa presťahoval z prenajatého bytu z A. do S. M., kde nadobudol vlastnícke právo ku stavbe rodinného domu, ktorý spláca hypotékou. Zároveň je vlastníkom bytuč.XX na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX v C.. Ide o 3- izbový byt, ktorého výlučným vlastníkom je otec maloletého V.. Čo sa týka hnuteľných vecí je vlastníkom viacerých motorových vozidiel, a to V. A. triedy E. a S. J.X. Matka je v súčasnej dobe zamestnaná v spoločnosti A. Y., a.s. W. s priemernou výškou príjmu 1 500 eur mesačne, vlastní osobné auto zn. W. XXX staršieho dáta nadobudnutia.

Maloleť V. navštevuje ZUŠ hru na klávesy, pričom matka poukázala na to, čo všetko zakúpila počas uvedeného obdobia od poslednej úpravy výšky výživného spojené s mimoškolskou a školskou činnosťou maloletého V.. Na základe rodičovskej dohody mal otec maloletého V. náklady spojené s nákupom jednak klávesov, bicykla a ostatných potrieb, ktoré matka uviedla podieľať sa úhradou polovice z tejto sumy.

5. S poukazom na nákup vitamínov a prípravkov na podporu imunity u maloletého V. dôvodila ich zvýšenou potrebou. Medzi ďalšie výdavky uviedla platenie poisťného na auto. Zároveň poukázala aj na zvýšené výdavky spojené s hypotékou otca, pričom nadobudol podľa jej vedomostí nové osobné motorové vozidlo, pracuje v J. a matka má za to, že došlo k zvýšeniu jeho príjmu, preto žiadala priznať výživné na tvorbu úspor, ako aj zvýšenie bežného výživného na sumu 500 eur.

6. Otec sa v písomnom vyjadrení k návrhu vyjadril a uviedol, že nesúhlasí so zvýšením výživného ako navrhla matka maloletého. Jeho výdavky sa takisto zvýšili kúpou domu a hypotékou, ako aj tým, že musí dochádzať za maloleťm do miesta bydliska matky. Zároveň poukázal na to, že v rodinnom dome zariadil vlastnú detskú izbu maloleťmu, čo ho stálo 1 317 eur. Poukázal na to, že byt v C. vlastní, je darom od jeho rodičov, vlastnil ho aj v čase rozvodu a tento je v súčasnej dobe v nájme. Pracuje ako J. a jeho mesačný zárobok je 2 166 eur, v čase rozvodu to bolo 2 088 eur, jeho plat sa rok 2022 zvýšil o 92 eur v hrubom. Poukázal na to, že mesačné výdavky, na ktoré matka poukázala nie sú presne vyčíslené, pričom náklady na dieťa v čase styku boli 5 132,51 eur ročne. Otcove nevyhnutné náklady sú mesačne 1 857 eur, mimo hygieny a ostatného ošatenia. Vzhľadom na uvedené navrhol návrh matky zamietnuť. Uviedol, že je ochotný platiť maximálne 300 eur mesačne na výživné pre maloletého V..

7. Kolízny opatrovník sa v konaní vyjadril a navrhol súdu zvýšiť výživné na maloletého V. podľa návrhu matky vzhľadom na zmenu pomerov u maloletého nástupom do školy.

8. Súd mal v konaní nepochybne preukázané, že došlo k výraznejšiemu nárastu výdavkov na maloletého V. a zároveň došlo aj k zvýšeniu príjmu otca, ale aj matky maloletého. V konaní súd prihliadol na majetkové pomery obidvoch rodičov, pričom matka aj otec sú toho času zamestnaní. Na ich príjem

poukázal súd vyššie. Súd zároveň vzal do úvahy nielen zmenu pomerov u maloletého dieťaťa, ale aj zmenu možností a schopností na strane obidvoch rodičov.

Zároveň rozhodol o návrhoch matky, otca a kolízneho opatrovníka a v zmysle § 52 CMP aj o trovách konania.

III. Obsah odvolania a vyjadrenia k odvolaniu

9. Otec maloletého V. podal voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie, v ktorom uviedol, že podáva odvolanie čo do výroku I., ktorým súd zvýšil výživné na maloleté dieťa zo sumy 250 eur na sumu 330 eur mesačne a tiež voči výroku IV., ktorým súd návrh otca na úpravu styku zamietol a aj voči výroku, ktorým uložil otcovi zaplatiť výživné, tzv. zročné vo výške 657,16 eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti súdneho rozhodnutia, t. j. voči výroku II.

V odvolaní argumentoval, že poukazuje na odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP a považuje rozhodnutie súdu za vecne a právne nesprávne. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie mal náležite zistiť skutkový stav, na základe ktorého následne mal vec právne posúdiť a v merite veci rozhodnúť. Súd nezisťoval aktuálne majetkové pomery matky, vrátane aktuálneho príjmu, pričom povinnosťou matky bolo predložiť príjem, a to od podania návrhu až po vyhlásenie súdneho rozhodnutia. Ďalej v odvolaní otec namieta, že v konaní neboli vykonané žiadne dôkazy s výnimkou výsluchov účastníkov konania, pričom súd neoboznamoval účastníkov s obsahom súdneho spisu. Ďalej odvolateľ namieta, že majetkové pomery otca boli nesprávne posúdené, pričom hodnota jeho auta v nadobúdacej cene bola nižšia ako uvádza súd, a to 6 300 eur, pričom súd uviedol v rozhodnutí 16 300 eur. Tiež otec oponuje názoru súdu, že má nejaké výhody, pričom, ak otec slušne zarába, pričom matka dieťaťa zarába viac, ak berie do úvahy jej prémie, odmeny, ktoré v konaní zatajila. Vyšší príjem otca z nájmu nie je v malom meste reálny, v konečnom dôsledku je zaťažený hypotékou, nedá sa ani predať. Náklady otca na bývanie boli aktualizované k poslednému dňu pojednávania, pričom vyčíslil platby za elektrinu a plyn vo výške 85 eur. Ďalej poukázal na listinné dôkazy, náklady na dieťa, pričom má za to, že matka dieťaťa náklady účelovo navyšovala. Mimoriadne výdavky nie sú matkou vopred s otcom odsúhlasované a nemožno žiadať od otca spravodlivo, aby prispieval na mimoriadne výdavky dieťaťa do absurdnej výšky.

Pokiaľ ide o náklady na zdravotnú starostlivosť pre dieťa, otec poukázal na možnosti preplatenia zdravotných výdavkov zo zdravotnej poisťovne. Aj ohľadom tohto žiadal vykonať riadne dokazovanie.

V odvolaní ďalej uviedol, že súdom zvýšené výživné z 250 eur na 330 eur je neprimerané na vek dieťaťa. Takéto výživné súdy určujú študentom stredných škôl. Otec prepočítal veľmi reálne koľko jeho syn môže mať náklady na mesiac, pričom zohľadňoval aj zdravotnú starostlivosť a náklady na záujmovú činnosť. V prípade, že by skutočne mal otec platiť výživné 330 eur, nemohol by finančne vykryť už náklady na dopravu s dieťaťom, už vôbec nie mu niečo kúpiť alebo venovať, na to je samozrejme dieťa zvyknuté. Otec preto v konaní navrhol prispievať na maloletého matke nie však 330 eur mesačne, ale sumou maximálne 300 eur mesačne, nie však od podania návrhu, ale do budúcnosti, pričom matka tento návrh neprijala. Ďalej v odvolaní argumentoval tým, že v jeho finančných možnostiach nie je zaplatiť zameškané tzv. zročné výživné do 30 dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia, pričom spláca bežné výživné vo výške 250 eur a zároveň, keby mal zvýšené výživné platiť 330 eur, tak nie je schopný uvedené finančne pokryť. V závere odvolania poukázal na procesné pochybenia súdu v tom zmysle, že sa nevysporiadal s jeho návrhom na rozšírený styk. Otec podal tento návrh z dôvodu hospodárnosti konania a vyriešenia otázky styku otca s maloletým, čo bolo predovšetkým v záujme dieťaťa. Podrobne rozpísal problémy so stykom s maloletým vo svojom návrhu, preto mal aj tento návrh súd zákonným spôsobom posúdiť. Celé súdne rozhodnutie považuje za zmätočné, preto sa rozhodol odvolať a žiadať znovu náležite zistiť skutkový stav veci a znovu rozhodnúť.

Navrhol odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

10. K podanému odvolaniu sa písomným stanoviskom prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadrila 13.4.2023 matka, ktorá navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Matka sa vo vyjadrení zaoberala jednotlivými bodmi odvolania zo strany otca, ku ktorým sa postupne vyjadrila. Poukázala pritom na výdavky na maloletého syna, ako aj na výdavky, ktorými otec argumentoval pri vyčíslení cestovného k maloletému synovi. Čo sa týka výdavkov na osobnú starostlivosť, rovnako súdu otec vyúčtoval všetky výdavky, ktoré mal napríklad s výletom, ako aj so zriadením izby. Ohľadom nesprávne zapísanej hodnoty motorového vozidla, toto nie je predmetom samotného odôvodnenia rozsudku podľa nej, pričom išlo iba o písársku chybu. Zároveň argumentovala tým, že nie je možné zatajiť jej príjem pred súdom, tento bol

zo strany súdu zisťovaný priamo u Sociálnej poisťovne a zároveň boli doručené jej príjmy za obdobie, ktoré žiadal súd. Poukázala na to, že nie sú dôvodné ani námietky na vedomú úpravu výšky príjmu z jej strany, pretože na toto nemá dosah. Prehľad výdavkov na strane matky aj s dôrazom na maloleté dieťa boli právnej zástupkyňi otca doručené a argumentovala ďalej tým, že zmyslom výživného je uspokojiť dôvodné potreby maloletého dieťaťa, pričom poukázala na to, že maloletý V. je šikovný, vnímavý dieťa, ktoré má viacero aktivít, školských i mimoškolských. Poukázala na to, že v návrhu na zvýšenie výživného argumentovala aj dovedy určenou štruktúrou výživného, ktorá sa nedá zabezpečiť z tejto sumy. Nemôže súhlasiť s tvrdením otca, že suma výživného je pre maloletého V. neprimeraná, pričom podstatná časť starostlivosti otca o syna spočíva v tom, že dieťa sa hrá vo svojej izbe. Nejakým spôsobom nevyvíja voči nemu aktivitu. Ak sa otec snaží prepočítavať celkovú výšku výživného na maloletého syna vo výške 660 eur mesačne, tento pohľad sa zdá zo strany matky ako nesprávny, pričom výdavky zo strany matky na starostlivosť o syna sú mesačne uhrádzané omnoho vyššie ako je suma súdom určeného výživného a sú tiež reálne matkou uvádzané. Poukázala na to, že nič nie je krajšie ako aktívne trávenie spoločného času s rodinou a so svojim synom. Otec pritom argumentuje nesprávnosťou rozhodnutia, ako aj tým, že súd nekonal o jeho návrhu na zmenu úpravy styku s maloletým dieťaťom. Ak otec argumentuje tým, že rozhodnutie súdu je zmätočné, výsledkom skutočnej snahy súdu o zistenie všetkých skutočností rozhodných pre úvahu súdu bol opak. Matka dôvodí tým, že nedôvodná snaha o zníženie výživného je založená na vyslovene nepodloženom tvrdení zo strany otca. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhuje odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

11. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník správou zo dňa 16.3.2023, v ktorej poukazuje na samotný výrok rozhodnutia a argumentuje tým, že má za to, že súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav a aj správne právne ho posúdil. Záujem maloletého dieťaťa predstavuje jeden zo základných princípov, na ktorých je postavené súčasné rodinné právo. Kolízny opatrovník sleduje záujem maloletého dieťaťa, pre ktorého je v prípade zvýšenia a zmeny potrieb na jeho strane potrebné rozhodnúť ako bolo rozhodnuté súdom prvej inštancie, preto navrhol rozsudok v celom rozsahu potvrdiť.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

12. Krajský súd v Prešove (ďalej ako „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávneným subjektom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v jeho napadnutých výrokoch podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

13. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľ uvádza v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok.

15. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci a nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov odchýliť. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia pridáva tieto argumenty:

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúvaného rozsudku i argumenty predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky, za daných skutkových okolností, na zmenu rozsahu výživného.

17. Odvolateľ nesúhlasí so stanovenou výškou výživného a podľa neho neboli vykonané dôkazy, a preto napadnuté rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutočného stavu veci a právne závery súdu o stanovení výšky výživného nemajú základ vo vykonanom dokazovaní, poukazujúc pritom na svoj zdravotný stav, splátky hypotéky a iné výdavky na svoje osobné potreby.

18. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky odvolací súd uvádza, že za situácie súdom zisteného skutočného stavu veci možno konštatovať, že zvýšenie výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého V.. Súd správne určil výšku primeraného výživného, ktorá zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča, pričom prihliadal na osobnú starostlivosť matky.

19. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

20. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa a pod.

21. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil existenciu dôvodov pre zmenu pôvodného rozsudku o výške výživného v časti týkajúcej sa výživného pre maloletého V. v zmysle § 78 ods.1 ZoR a § 121, § 154 CMP a to z hľadiska zmeny pomerov na strane dieťaťa, ako aj oboch rodičov. O výške výživného rozhodol správne v súlade s ustanovením § 62 a § 75 ZoR.

22. Zákon o rodine pri rozhodovaní o výške výživného vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú to relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného sú to schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, získanými skúsenosťami. Pri posudzovaní schopností a možností povinného rodiča sú dôležité jeho reálne zárobkové (majetkové) pomery a je potrebné poznamenať, že súd prvej inštancie vychádzal z týchto zákonných kritérií pri určovaní výšky výživného. V priebehu konania zo strany otca neboli predložené relevantné dôkazy preukazujúce neschopnosť plniť výživné vo výške určenej súdom.

23. Matka predložila súdu špecifikáciu potrieb maloletého, ktoré súd prvej inštancie posúdil správne v tom smere, že došlo ku zvýšeniu jeho potrieb oproti pôvodnému stavu, kedy bolo naposledy rozhodované o výživnom. Je možné mať za osvedčené a preukázané, že zvýšené náklady súvisia so školskými a mimoškolskými aktivitami, ako aj zdravotným stavom a nákupom hygienických potrieb a šatstva. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne zistil potreby maloletého a pri stanovení bežného výživného zdôraznil aj nárast príjmu tak matky, ako aj otca ako povinného. Príjem matky je 1 653,42 eur a otca 2 250 eur.

24. Rozhodnutie o výživnom rieši otázku výživy maloletých detí na dlhšie obdobie, pričom rodič si musí byť vedomý toho, že je jednou z jeho najdôležitejších povinností zabezpečiť si príjem nielen pre seba, ale aj pre svoje deti. Nárok na výživné vyplýva priamo zo zákona a zákon ukladá rodičom podieľať sa na výžive dieťaťa. Odvolací súd stanovené bežné výživné považuje za výživné zodpovedajúce zákonom ustanoveným východiskovým kritériám, rozsah takto stanoveného výživného, ktoré je otec povinný platiť, je odrazom posúdenia individuálnych skutkových okolností prejednávanej veci. Na strane maloletého V. je potrebné uviesť, že je vo veku, kedy jeho náklady reálne vzrástli v súvislosti s jeho vývinom, ako aj postupom do základnej školy. Percentuálne rozpätie výživného je vzhľadom na jeho vek 10 rokov a

návštevou I. stupňa základnej školy 16 % z čistého príjmu povinného rodiča, teda zodpovedá reálnym nákladom, ktoré je nevyhnutné na maloleté dieťa vynaložiť.

25. Súd prvej inštancie ustálil náklady na maloleté dieťa približne v sume 330 eur, čo rozporoval otec v odvolaní, pričom pri skúmaní odôvodnených potrieb oprávnenej osoby nie všetky výdavky, pokiaľ ide o bežné a nevyhnutné, musia byť exaktne preukázané, najmä, ak ide o skutočnosti všeobecne známe a nie je možné pri kvantifikácii peňažného vyjadrenia bazírovať na striktnom vyčíslení jednotlivých vynakladaných výdavkov. Úlohou súdu bolo posúdiť, akou mierou sa majú rodičia podieľať na uspokojovaní takýchto vyčíslených potrieb dieťaťa. Rozdelenie tejto sumy na polovicu pre každého rodiča by neprichádzalo do úvahy ani pri rovnosti príjmov oboch rodičov. Preto porovnávanie alebo vyčíslenie príjmov a výdavkov na maloletého V. tak, ako to uvádzal vo svojom odvolaní otec, odvolací súd nemôže akceptovať. Absencia nemateriálneho plnenia v podobe osobnej starostlivosti by zo strany otca pochopiteľne a rozumne mala byť kompenzovaná plneniami materiálnymi, konkrétne napr. platením výživného vo zvýšenej miere. Obligatórnym zákonným hľadiskom pri určovaní výšky výživného je osobný výkon starostlivosti, ktorý Zákon o rodine nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy, pričom odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10.11.2011, pod sp.zn. IV. ÚS 489/2011. Pri výrazne prevažujúcej miere osobnej starostlivosti matky o maloletého V., nastolená situácia medzi rodičmi sa už teraz prieči zásadne rovnocennému výkonu rodičovských práv a povinností, a to v dôsledku prihladania na dikciu ustanovenia § 62 ods. 4 Zákona o rodine, v zmysle ktorého sa osobná starostlivosť rodiča - matky o maloletého V. započítava na účely materiálneho plnenia vyživovacej povinnosti. Uvedenú odchýlku v neprospech otca možno racionálne odôvodniť ustanoveniami § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Rodičia sú povinní plniť svoju vyživovaciu povinnosť podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom príjem otca, aj podľa názoru odvolacieho súdu, je o niečo vyšší ako príjem matky. Aj vzhľadom na vyššie uvedené by skúmanie schopností matky a jej príjmu, tak o to navrhol otec, by bolo bezdôvodné, nakoľko príjem matky bol súdom prvej inštancie v rozsahu potrebnom na určenie zvýšenia výživného zistený, a to ku dňu rozhodnutia súdu.

26. K ďalšej odvolacej námietke otca ohľadom vykonaných dôkazov, odvolací súd poukazuje na nové určenie výživného s dôrazom na zvýšenie oproti pôvodnému určenému výživnému predstavuje aj 3,6 násobný nárast spotrebiteľských cien v rokoch 2016 až 2022. Uvedené súd prvej inštancie zohľadnil a rozhodoval aj posúdením týchto dôkazov. Podľa potvrdení Štatistického úradu Slovenskej republiky ukazovateľom zvýšených životných nákladov je predovšetkým miera inflácie meraná indexom spotrebiteľských cien tovarov a služieb, ktorá vyjadruje priemernú mieru zmeny cien tovarov a služieb kupovaných za účelom spotreby v prevažnej väčšine domácnosti v Slovenskej republike. V rokoch 2020 až 2022 dosiahla meraná miera inflácie v roku 2020 1,9%, v roku 2021 3,2% a v roku 2022 to bolo 12,8 % oproti predchádzajúcim rokom. V poslednom období dvoch rokov tak celková miera inflácie predstavuje 16 %, pritom pri potravinách, či pohonných hmotách je nárast cien omnoho vyšší. Tento objektívny nárast cien odôvodňuje zvýšenie výživného v primeranej výške zohľadnené dané objektívne zvýšeniu cien tovarov a služieb. Odvolací súd zdôrazňuje, že tieto skutočnosti boli posúdené u oboch rodičov rovnako.

27. K otázke splatnosti dlžného výživného odvolací súd podotýka, že v súlade s ustanovením § 232 ods. 3, ods. 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu a ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky vo forme splátok, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak. Súd môže rozhodnúť, že omeškaním s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že určenie dlhšej ako trojdňovej lehoty na plnenie alebo povolenie splátok umožňuje súdu, aby sám, nezávisle na návrhu účastníkov konania zväzil, či je povolenie takejto výhody vhodné so zreteľom na pomery toho, komu sa povinnosť ukladá, na výšku posúdeného nároku alebo na iné okolnosti prípadu a zároveň, či neprimerane neznevýhodní povinného oproti oprávnenému. Dlžné výživné plní satisfakčnú funkciu, ktorou by malo byť maloleté dieťa kompenzované za obdobie, počas ktorého bolo aj napriek dostatočným príjmovým pomerom otca ukrátené na svojom práve podieľať sa na jeho životnej úrovni. Súd pristupuje v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 CSP k možnosti povoliť splácať dlh ako k výnimočnému riešeniu. Ak teda súd zaviazal otca uhradiť v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku do rúk matky sumu 657,16 eur, posúdil takto majetkovú situáciu povinného otca a priviedol pre neho priaznivý stav, keďže od vyhlásenia a vykonateľnosti rozsudku do právoplatnosti rozsudku je

pomerne dlhšie obdobie umožňujúce povinnému otcovi dlžné zaplatiť a vytvoriť si tak dostatočný časový priestor. Nemožno toto rozhodnutie súdu interpretovať v neprospech otca, pričom súd prvej inštancie sa nedopustil excesu, ktorý by bolo nutné korigovať z úrovne odvolacieho súdu.

28. Za daného stavu odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny v jeho napadnutých výrokoch postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP. Odvolací návrh odvolateľa na zmenu vyživovacej povinnosti na sumu 300 eur považoval za rozporný s najlepším záujmom maloletého, ohrozujúci riadne uspokojovanie jeho odôvodnených potrieb, nevyváženosť v plnení si rodičovských povinností k dieťaťu zo strany obidvoch rodičov. Do budúca je na rodičoch maloletého V. ako si upravia financovanie mimoriadnych výdavkov na maloletého V. vzhľadom na svoje majetkové pomery a potreby dieťaťa.

29. V súvislosti s podaným návrhom otca na zmenu styku, aj odvolací súd je toho názoru, že správne rozhodol súd prvej inštancie vo výroku IV. rozsudku o zamietnutí návrhu otca ohľadom zmeny styku, pretože ide o celkom iné konanie, ktoré nemá nič spoločné so zvýšením výživného na maloleté dieťa. Tento návrh by bolo potrebné zapísať pod novú spisovú značku a o tomto návrhu rozhodnúť v samostatnom konaní samostatným rozhodnutím.

Odvolací súd konštatoval, že na Okresnom súde Poprad je vedené konanie o zmenu úpravy styku maloletého V. pod sp. zn. 14P/57/2023. Návrh podal dňa 6.4.2023 otec maloletého. Súd prvej inštancie sa podľa odvolacieho súdu preto nedopustil žiadneho procesného pochybenia, nakoľko v rozsudku sa k uvedenej okolnosti vyjadril prečo tak postupoval.

30. Takisto odvolací súd argumentoval tým, že správne vo výroku III. rozhodol v prevyšujúcej časti o návrhu matky, ktorá žiadala 500 eur bežné výživné a 50 eur ako tvorbu úspor nakoľko nebol v takej výške jej návrh akceptovaný súdom prvej inštancie. Čo sa týka v prevyšujúcej časti návrhu kolízneho opatrovníka, tak isto ako to bolo v prípade matky, súd prvej inštancie zamietol v prevyšujúcej časti návrh kolízneho opatrovníka, pretože nevidel dôvod na zvýšenie výživného na sumu, ktorú navrhovala matka vo svojom návrhu na zvýšenie výživného na maloletého V..

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).